

בבא קמא נז

עניין: הכל צריכין דעת בעלים חוץ מהשבת אבידה

שפת אמת כי-תצא תרס"א

שמחזיר משה רבינו ע"ה לישראל הכתרים מפני שבשבת קודש הם דורשין ומחפשיין אחר האבידה. כי בעולם הזה השכחה גוברת ואין זוכרין כלל מה שנאבד לנו ושבת יומא דזכירה⁷ והנשמה יתירה מזכרת האדם לזכור לחפש אחר האבידה. וזה הרמז וינפש וי אבדה נפש⁸. שהשבת מזכיר לאדם מה שנאבד ממנו. וכל שבת יש בו השבת אבידה. מכלל שניתן לנו המצוה של השבת אבידה מכל שכן שכן הם מדותיו של הקב"ה ששומרין להשיב את האבידה להדורש אחריה וזה הרמז⁹ בכל יום בת קול יוצאת מהר חורב ומכרזת להזכיר לאדם לחפש אחר האבידה. ואיתא בגמרא¹⁰ אפילו מומר כל שאינו להכעיס מכריזין על אבדתו:

במצות השבת אבידה¹. כי כל המתנות שניתנו משמים אל בני ישראל לעולם נמצאים הם בתוך בני ישראל דגמירי משמיא מיהב יהבי משקל לא שקלי². ואיתא³ זכה נוטל חלקו וחלק חבירו בגן עדן והיתכן שיהיה חלק גן עדן בלי עבודה שבעולם הזה רק בכל מצוה נמשך שפע קדושה מלמעלה והחוטא אובד כל השפע ובאו הזכותים אל הצדיק והוא עובד בהם לה' יתברך וכמו דאיתא באברהם אבינו ע"ה⁴ נטל שכר כולם. וכן איתא⁵ במשה רבינו ע"ה שזכה ונטל כל הכתרים של בני ישראל שניטל מהם אחר החטא וכן הוא בכל אבידת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה (דברים כב, ג) כי נמצא הוא ביד איזה צדיק וכתיב (שם ב) והיה עמך עד דרוש אחיך אותו. ובוודאי בשבת קודש דאיתא⁶

ספר הליקוטים לאר"י – פרשת בראשית

כשמתגלגל בעם הארץ, לא השלים כל מה שהיה ראוי לו לתקן בסוד בהמה, ולזה אסור ע"ה לאכול בשר בהמה, לפי שהוא גורם להחזיר אותה נשמה עצמה בבהמה ממש פעם אחרת לתקן. ובשבת עם הארץ מותר לאכול בשר, לפי שהנשמה שיש לת"ח בחול הוא תוספת נשמה שיש לע"ה בשבת, וכשאוכל בשר, מעלה הגלגול שבאותה בהמה במדרגת אותה התוספת שיש לו בשבת. וז"ש רב

משך חכמה כי-תצא דברים כב, א

צריכים דעת בעלים², חוץ מהשבת אבידה, שריבתה בהן התורה השבות הרבה³. פירוש, כיון שנאבד מאחיק, בטח דעתו עליו תמיד, וכיון דהוא בחצרו במקום דמינטר¹, היה לו תיכף לראותו ולהכיר בו, כי זה שנאבד זה שנמצא², ודי למשיב אבידה, דרחמנא רמיא עליה בעל כרחו⁴. "ואם לא קרוב וכו' ואספתו